

őri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.9/2014/6. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2015. évi január hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette kísérlete miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. évi január hó 29. napján kelt 3.B.209/2013/10. számú **ítéletét megváltoztatja**, az első fokú eljárás befejezéséig felmerült 191.436.-/Egyszázkilencvenegyezer-négyszázharminchat/ Ft bűnügyi költséget köteles a vádlott az államnak megfizetni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6.350.- /Hatezer-háromszázötven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott felhívásra köteles megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2014. január 29. napján nyilvános tárgyaláson hozott 3.B.209/2013/10. számú ítéletével a 2012. december 6. napjától december 9. napjáig őrizetben volt, azóta szabadlábon védekező **vádlottat** - a 2012. évi C. törvényt alkalmazva - bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés).

Ezért 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

A törvényszék gazdasági hivatalánál Bj.172/2013. számú bűnjeljegyzékben 1-20. sorszámgig bevételezett, az elkövetéshez használt 11. sorszám alatti kést elkobozta, rendelkezett a további bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és elrendelte a

nyomhordozók megsemmisítését, valamint a ruhaneműk kiadását a lefoglalást szenvedő sértett, illetve vádlott részére.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat kötelezte 141.530.- Ft megfizetésére, a fennmaradó 49.906.-forint tekintetében megállapította, hogy az államot terheli.

Az ítélet kihirdetésekor ellene a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.39/2014/1-I. számú átiratában a jogorvoslati kérelmet alaptalannak tartotta és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség tekintetében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, egyebekben - az indokolás kiegészítését követően - a helybenhagyását indítványozta.

Az átiratban kifejtésre került, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást szabályosan folytatta le és a bizonyíték mérlegelés eredményeként, az ügyben megalapozott tényállást állapított meg, a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett és a cselekmény minősítése törvényes. Az enyhítő szakasz teljes kimerítésével kiszabott büntetés inkább méltányos, mint súlyos, ezért az enyhítésére nincs törvényes lehetőség. Kifogásolta, hogy az enyhítő tényezőknek az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított, ugyanakkor nem kellő súllyal vette figyelembe a vádlott terhén jelentkező súlyosító körülményeket, a joghátrány alkalmazásához fűzött indokolása hiányos.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség vonatkozásában indítványozta, hogy a főszabály szerint a nyomozó hatóság által kihallgatott tanú útiköltsége és az elvégzett véralkohol vizsgálattal kapcsolatban felmerült költségek tekintetében is viselje a költségeket.

A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezést fenntartotta, perbeszédében meghatározóan enyhítés érdekében indokolta.

Védence felmentése érdekében, az előző védőnek az elsőfokú eljárásban előterjesztett érveit fenntartotta. Az értékelt enyhítő körülmények alapján lehetőséget látott védencével szemben enyhébb büntetés alkalmazására.

A fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében az átiratban foglalt indítványt tartalmilag egyezően fenntartotta. A bűnügyi költség megváltoztatása érdekében kitért arra, hogy a bűnösnek kimondott vádlottnak kell viselni a tényállás tisztázását szolgáló bizonyítással kapcsolatos költségeket. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan megindokolta, hogy miért a sértett és a jelenlévő tanú első, nyomozati vallomásait fogadta le a tényállás megállapításánál és azt is, hogy a felmerült

életveszélyt okozó testi sértés büntette helyett, miért emberölés büntetében állapította meg a vádlott bűnösségét. Mivel a büntetésnél kiinduló középmérték 10 év lenne, az elkövetett cselekmény tárgyi súlya jelentős, a hasonló jellegű erőszakos cselekmények elszaporodottak, a kísérlet enyhítő hatását pedig a befejezett vádlotti magatartás csökkenti, ezért nem látott lehetőséget az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezés teljesítésére.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezés alapján a Tatabányai Törvényszék ítéletét a megelőző eljárással együtt, a Be. 348. § (1) bekezdésének megfelelően teljes körűen bírálta felül. Ennek eredményeként a jogorvoslati kérelmet nem találta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos.

Az ítélőtábla elsődlegesen vizsgálta az eljárási szabályok mikénti érvényesülését és ennek kapcsán olyan hibát, mulasztást nem tárt fel, ami az érdemi felülbírálatot akadályozná, illetve amely relatív módon sértette volna az eljárás törvényességét.

A törvényszék a bizonyítási eljárást az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

A nyomozóhatóság felderítő munkáját a bizonyítékok összegyűjtésére, beszerzése során szintén szabályosan és az eljárásban résztvevő érdekeltek jogainak csorbítása nélkül végezte, ezért törvénytelenség okán bizonyítékot az értékelésből nem kellett kirekeszteni.

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket a törvényszék teljes körűen a tárgyalás részévé tette, ennek keretében kihallgatta a vádlottat, a tanúkat, elétárással és szembesítésekkel megkísérelte tisztázni a vallomásokban fellelhető ellentmondásokat, felolvasással ismertette a tanúk - néhai **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú**, T/1. tanú - nyomozás során tett vallomásáról felvett jegyzőkönyveket, a sértett sérüléseivel, a sértett és a vádlott alkoholos befolyásoltságával, a vádlott elmeállapotával kapcsolatban készült orvosszakértői véleményeket, ismertette a lényegét a helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyvnek, orvosi és mentési dokumentumoknak, rendőri jelentésnek és egyéb okirati bizonyítéknak.

Ezekből a bizonyítási eszközökből származó bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve vizsgálta az és az ítéletében indokát adta, hogy az elvégzett mérlegelés eredményeként milyen okból, mely bizonyítékokra alapított tényállást.

Az ítélőtábla a bizonyítékok értékelésében hibát, hiányosságot nem tárt fel és olyan mulasztást sem állapított meg, hogy lett volna olyan bizonyíték, amelyet az elsőfokú bíróság nem értékelt.

Sértett és néhai **1. tanú** nyomozati szakban tett első tanúvallomásukban egyezően mondták el, hogy a vádlott és a sértett veszekedtek, kölcsönösen szidalmazták egymást, a vita hevében a vádlott felállt az asztaltól és a kezében lévő késsel hadonászott a sértett felé, közben mellkason szúrta.

A közvetett tanúknak, így a rendőrjárőrök, ápolónők előtt a sértett és **1. tanú** ugyanilyen módon történt elkövetésre nyilatkoztak.

Az elsőfokú bíróság figyelembe vette az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításait, mely szerint a sértett mellüregbe hatoló, légmellet eredményező szúrt sérülése, a bal felkarján és jobb alkaron lévő szúrt sérülései a vádlottól a helyszínen lefoglalt és nem vitatottan az elkövetéshez használt késtől keletkeztek, annak mechanizmusa a sértett és a tanú által elmondottaknak megfelel, tehát hadonászó, szurkáló mozdulatok eredményeként keletkeztek. A szakértői vélemény alapján lehetett a tényállásban rögzíteni azt is, hogy milyen erőbehatás okozta a sérüléseket, amelyek közül a mellüregbe hatoló sérülés közvetlenül életveszélyes állapotot eredményezett, a sértett életét az időben nyújtott, szakszerű orvosi segítség mentette meg.

Az egészségügyi ellátás anyagából, a tanúvallomásokból és az orvosszakértői véleményből következtethető lényeges megállapításokat figyelembe véve, a bizonyítékok a jogos védelemre történt vádlotti védekezést megcáfolják.

Az elsőfokú bíróság meggyőző érvekkel vetette el a vádlott erre irányuló nyilatkozatát és **1. tanúnak** a nyomozás során szembesítési jegyzőkönyvben rögzített, valamint **sértettnak** az eljárásban később már a vádlottat mentő vallomás részeit.

A törvényszék a tényállás megállapításánál helytálló mérlegeléssel, a sértett és **1. tanú** első nyomozati vallomása alapján a vádlotti vallomásnak csak azt a részét tudta elfogadni, hogy a szobában lévő fotelt a sértett hozzávágta és ettől sérült meg a vádlott és megalapozottan állapította meg, hogy a sértett mellkasának megszurását követően, védekezésül vágta a fotelt a vádlotthoz.

A fenti bizonyítékokon túl a tényállás megállapításánál figyelembe vette a helyszínelési jegyzőkönyvben foglaltakat, a vádlott jobb alsó karjának duzzanatos sérülését igazoló ambuláns lap, fényképfelvétel adatait, a vádlott beszámítási képességére nézve az igazságügyi orvos és pszichiáter szakértők véleményét, a vádlott és a sértett aznapi alkoholfogyasztására nézve az általuk és a tanúvallomásokban elmondottakat.

Tekintettel arra, hogy a vérvételi időpontja a sértettnél 20 óra, illetve 20 óra 31 perc volt, a vádlottnál pedig 21 óra 55 perc és 22 óra, az elkövetés idejére visszaszámolva, érdemi értéket mutató véralkohol koncentrációt a vérükben már nem lehetett orvosszakértőileg véleményezni, de az alkoholos befolyásoltságukat a vádbeli alkalommal valamennyi tanú észlelte, a vádlott és a sértett elmondták, hogy alkoholt fogyasztottak, a vérvételt végző Dr. Kaizer László orvos mindkettőjüket közepesen alkoholos állapotúnak tartotta. Mindezekre figyelemmel kétséget kizáróan lehetett

rögzíteni a tényállásban, hogy a vádlott aznap italt fogyasztott - 2 dl pálinkát - és a sértett enyhe fokban volt ittas, amikor közöttük a konfliktus lezajlott.

Az ítéleti tényállás az ügyben értékelt terhelő bizonyítékokkal összhangban áll, nem szenved Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibában, hiányosságban, a vádlott büntetőjogi felelősségének megítélése szempontjából lényeges tényadatokat tartalmazza. Ezért a Be. 352. § (1) bekezdésben írtak szerint a fellebbezési eljárásban is irányadó volt, az ítéletábra az elsőfokú ítélet felülbírálatára során határozatát erre alapította.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg a vádlott bűnösségét, a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság a jogi indokolás körében foglalkozott a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntettként való minősítésének kérdésével és vizsgálta mindazokat a körülményeket, amelyek a tényállásban rögzített elkövetés mellett alátámasztják, hogy a vádlott a sértett életének elvételére irányuló eshetőleges szándékkal követte el a tettét.

A vád szerinti minősítéssel egyező jogi következtetésével az ítéletábra egyetértett.

A vádlott mikor a hegyes élű és végű, élet kioltására alkalmas késsel a „megöllek „, kijelentésének megfelelően, a védekező sértett mindkét karját a vastag ruházaton - kabát, pulóver, póló - keresztül kis erőbehatással megszúrta, majd közepes erejű behatással a jobb oldali mellkasába szúrta, aktuális tudata átfogta a támadott testtájék alatti életfontosságú szervek - a tüdő, szív, máj, erek - sérülésének és az ebből adódó halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségét. Magatartását a végzetes eredménybe belenyugodva hajtotta végre, a sértett elleni támadása közvetlen életveszélyes állapotot eredményezett, szakszerű orvosi ellátás nélkül a sértett halála bekövetkezett volna.

A szúrások helye, iránya, a használt eszköz, a sértett kitartó támadása és a bekövetkezett életveszéllyel járó eredmény nem vetik fel annak lehetőségét, hogy csupán testi épség elleni bűncselekmény elkövetésére irányult a vádlott szándéka, a törvényszék okszerűen vetette el a megállapítását és helytállóan minősítette a vádlott cselekményét emberölés büntettké kísérletének.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. § alapján az időbeli hatály kérdését megvizsgálta és helytálló döntéssel a 2013. július 1. napjától hatályba lépett 2012. évi C. törvény (új Btk.) alapján bírálta el a vádlott cselekményét, mert az 1978. évi IV. törvénnyel összehasonlítva, annak rendelkezése a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége tekintetében kedvezőbb.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál valamennyi súlyosító és enyhítő tényezőt értékelési körébe vonta, a súlyuknak megfelelően vette figyelembe. A felsorolt bűnösségi körülményekhez képest újabbakat az ítélőtábla felülbírálata során nem állapított meg.

A cselekmény tárgyi súlyát, továbbá a szabadságvesztés kiszabásnál irányadó 10 év középértéket és valamennyi büntetékiszabási szempontot mérlegelve, az enyhítő szakasz teljes kimerítésével, a büntetési tételkeret alsó határa alatt kiszabott szabadságvesztés büntetés inkább méltányos, mint eltúlzott joghátrány. E büntetésben a figyelembe vehető enyhítő körülmények - a vádlott életkora, büntetlensége, személyi viszonyai, egészségi állapota, a sértett megbocsátása, a vádlott megbánó viselkedése, befejezett volta miatt, csekélyebb nyomatékka az ölési cselekmény kísérleti szakban maradása - a vádlott javára értékelést nyertek, ezért mérséklésére az ítélőtábla törvényes indokot nem látott. Az első fokon kiszabott szabadságvesztés megfelel a büntetési céloknak, ebből következően a további enyhítése törvénysértő lenne, ezért az enyhítésére irányuló fellebbezés nem vezetett eredményre.

Az ítélőtábla osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget nem lehet szétválasztani a vádlott és az állam terhén jelentkező költségekre.

A Be. 338. § (1) bekezdésében foglalt általános szabályként a bűnösség megállapításához kötődik a bűnügyi költség viselése, vagyis megállapítása esetén, illetve ha szabálysértés elkövetéséért a felelősségét megállapítják, valamennyi felmerült költséget a vádlottnak kell megfizetni. Ez alól kivétel, ha valamely vád tárgyává tett cselekmény vonatkozásában felmentő vagy részben felmentő rendelkezést hoztak, utóbbi esetben a bűnösség és felmentés arányában kell az egységesen felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezni a vádlottat. A Be. 338. § (2) bekezdés alapján az általános rendelkezés csak arra a bűnügyi költségre nem vonatkozik, amelynek viselésére a törvény alapján mást kell kötelezni, illetve annak a költségnek a megfizetésére sem lehet a vádlottat kötelezni, amely nem az ő mulasztása - idézett személy, védő nem jelent meg, ezért a tárgyalás elnapolására került sor - folytán, szükségtelenül merült fel.

A Be. 74. § (1) bekezdése meghatározza, hogy bűnügyi költség az adott ügyben a tanú megjelenésével kapcsolatban felmerült költség, a szakértő, szaktanácsadó, kirendelt védő munkadíja, megjelenési költsége, tolmács díjával kapcsolatos költségek stb., vagyis mindezen személyeknek járó és az eljárásban résztvevő hatóság előtt, az eljárási cselekményekkel kapcsolatban felmerüléskor az állam által előlegezett, valamint a költségjegyzékben feltüntetett költségek.

A jelen ügyben a tanú kihallgatása, a vádlott és a sértett alkoholos befolyásoltságának megállapítása a vádlotti cselekmény felderítésének érdekét szolgálta, szükséges része volt az elvégzett bizonyításnak, nem tekinthető mulasztásnak, ennél fogva szükséges költségként merültek fel. A véralkohol vizsgálat elrendelése a vádlott érdekében is történt, annak pedig nincs jelentősége, hogy milyen lett az eredménye, és annak sem, hogy a nyomozás során kihallgatott **4. tanú** tárgyalásra történő idézését az elsőfokú bíróság nem tartotta szükségesnek és a vádhatóság sem indítványozta, mivel ugyanazok a tények más tanúvallomásokból, okirati bizonyítékokból megismerhetők voltak.

A sértett és a vádlott véralkohol vizsgálatával kapcsolatban 47.626.-forint és **4. tanú** megjelenésével kapcsolatban 2.280.forint felmerült, és a költségjegyzékben 1., 2., 3. tételszám alatt bejegyezett bűnügyi költség összegével mindezek alapján az ítélet tábla a vádlottat terhelő bűnügyi költséget megemelte, az állam általi viselését pedig mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a vádlottat terhelő bűnügyi költséget érintő részében a Be. 372. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helyben hagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült további bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

Győr, 2015. január hó 20. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2014. évi január hó 29. napján kelt 3.B.209/2013/10. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2015. január hó 20. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

